

D'varim Bet

[Deuteronomy]

(1)46:So you abode in Kadesh many days, according to the days that you abode.

(2)1:Then we turned, and took our journey into the wilderness by the way of the Red Sea, as the LORD spoke to me; and we circled Mount Seir many days.

2:The LORD spoke to me, saying,

3:You have circled this mountain long enough: turn you northward.

4:Command you the people, saying, You are to pass through the border of your brothers the children of Esav, who dwell in Seir; and they will be afraid of you: take good heed to yourselves therefore;

5:don't contend with them; for I will not give you of their land, not so much as for the sole of the foot to tread on; because I have given Mount Seir to Esav for a possession.

6:You may purchase food of them for money, that you may eat; and you may also buy water of them for money, that you may drink.

7:For the LORD your God has blessed you in all the work of your hand; He has known your walking through this great wilderness: these forty years the LORD your God has been with you; you have lacked nothing.

8:So we passed by from our brothers the children of Esav, who dwell in Seir, from the way of the Aravah from Elath and from Etzyon-gever. We turned and passed by the way of the wilderness of Moav.

9:The LORD said to me, Don't bother Moav, neither contend with them in battle; for I will not give you of his land for a possession; because I have given Ar to the children of Lot for a possession.

10:(The Emim lived therein before, a people great, and many, and tall, as the Anakim:

11:these also are accounted Rephaim, as the Anakim; but the Moavites call them Emim.

12:The Chorites also lived in Seir before, but the children of Esav succeeded them; they destroyed them from before them, and lived in their place; as Yisrael did to the land of his possession, which the LORD gave to them.

(1)46:וַתֵּשְׁבוּ בְּקִדְשׁ יָמִים רַבִּים

(2)1:כַּיָּמִים אֲשֶׁר יִשְׁבַּתֶּם: וַנִּפְּן וַנִּסַּע הַמִּדְבָּרָה דֶּרֶךְ

יַם־סוּף כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֵלַי וַנִּסַּב אֶת־הַר־שֵׁעִיר יָמִים רַבִּים:

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר: רַב־לָכֶם סָב אֶת־הַר הַזֶּה פָּנּוּ לָכֶם צָפֹנָה:

4:וְאֶת־הָעָם צוּ לֵאמֹר אַתֶּם עֹבְרִים בְּגְבוּל אַחֵיכֶם

בְּנֵי־עֵשָׂו הַיֹּשְׁבִים בְּשֵׁעִיר וַיִּירָאוּ מִכֶּם וַנִּשְׁמַרְתֶּם מְאֹד: אַל־תִּתְגַּרוּ בָּם כִּי לֹא־אַתֶּן לָכֶם מְאָרְצָם

עַד מִדְּרֹךְ כַּף־רֶגֶל כִּי־יִרְשָׁה לְעֵשָׂו נָתַתִּי אֶת־

הַר שֵׁעִיר: 6:אֲכַל תִּשְׁבְּרוּ מֵאֲתֶם בַּכֶּסֶף וְאַכְלֹתֶם

וְגַם־מַיִם תִּכְרוּ מֵאֲתֶם בַּכֶּסֶף וּשְׁתִּיתֶם: 7:כִּי יְהוָה אֱלֹהֵיךָ בָּרַכְךָ בְּכֹל מַעֲשֵׂה יָדְךָ יָדַע לְכַתְּךָ

אֶת־הַמִּדְבָּר הַגָּדֹל הַזֶּה זֶה אַרְבַּעִים שָׁנָה יְהוָה

אֱלֹהֵיךָ עִמָּךְ לֹא חָסַרְתָּ דְבָר: 8:וַנַּעֲבֹר מֵאֶת אַחֵינוּ

בְּנֵי־עֵשָׂו הַיֹּשְׁבִים בְּשֵׁעִיר מִדְּרֹךְ הָעֲרָבָה מֵאֵילַת

וּמֵעֲצֵינָן גְּבֵר וַנִּפְּן וַנִּסַּב דֶּרֶךְ

מִדְּבַר מוֹאָב: 9:וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי אַל־תִּצַּר אֶת־מוֹאָב

וְאַל־תִּתְגַּר בָּם מִלְחָמָה כִּי לֹא־אַתֶּן לָךְ מְאָרְצוֹ

יִרְשָׁה כִּי לְבְנֵי־לוֹט נָתַתִּי אֶת־עַר יִרְשָׁה: 10:הָאֲמִיּוֹת

לְפָנֶיךָ יִשְׁבוּ בָהֶם עִם גְּדוֹל וְרַב וְרַם כְּעַנְקִים:

11:רְפָאִים יִחְשְׁבוּ אֶף־הֵם כְּעַנְקִים וְהַמֹּאֲבִיּוֹת יִקְרְאוּ

לָהֶם אֲמִיּוֹת: 12:וּבְשֵׁעִיר יִשְׁבוּ הַחֹרִים לְפָנֶיךָ וּבְנֵי

עֵשָׂו יִירְשׁוּם וַיִּשְׁמְדוּם מִפְּנֵיהֶם וַיִּשְׁבוּ תַחְתָּם

13:Now rise up, and get you over the brook Zered. We went over the brook Zered.

14:The days in which we came from Kadesh-barnea, until we were come over the brook Zered, were thirty-eight years; until all the generation of the men of war had come to an end from the midst of the camp, as the LORD swore to them.

15:Moreover the hand of the LORD was against them, to destroy them from the midst of the camp, until they came to an end.

16:So it happened, when all the men of war had utterly died from among the people,

17:that the LORD spoke to me, saying,

18:You are this day to pass over Ar, the border of Moav:

19:and when you come near over against the children of Ammon, don't bother them, nor contend with them; for I will not give you of the land of the children of Ammon for a possession; because I have given it to the children of Lot for a possession.

כַּאֲשֶׁר עָשָׂה יִשְׂרָאֵל לְאֶרֶץ יִרְשָׁתוֹ אֲשֶׁר-נָתַן
יְהוָה לָהֶם: וישמע 13: עָתָה קָמוּ וְעָבְרוּ לָכֶם אֶת-נַחַל זֶרֶד
וְנָעַבְרָ אֶת-נַחַל זֶרֶד: וישמע 14: וְהַיָּמִים אֲשֶׁר-הִלְכְּנוּ מִקְדֵּשׁ
בְּרַנֵּעַ עַד אֲשֶׁר-עָבְרָנוּ אֶת-נַחַל זֶרֶד שְׁלֹשִׁים
וּשְׁמֹנֶה שָׁנָה עַד-תָּם כָּל-הַדֹּר אַנְשֵׁי הַמִּלְחָמָה
מִקְרֵב הַמַּחֲנֶה כַּאֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לָהֶם: וישמע 15: וְגַם יָד-
יְהוָה הִיְתָה בָּם לְהַמָּם מִקְרֵב הַמַּחֲנֶה עַד תָּמָס:
וישמע 16: וַיְהִי כַּאֲשֶׁר-תָּמוּ כָּל-אַנְשֵׁי הַמִּלְחָמָה לְמוֹת מִקְרֵב
הָעָם: וישמע 17: וַיְדַבֵּר יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר:
18: אַתָּה עֹבֵר הַיּוֹם אֶת-גְּבוּל מוֹאָב אֶת-עַר: וישמע 19: וְקִרְבַּתְּ
מוֹל בְּנֵי עַמּוֹן אֶל-תְּצָרֶם וְאֶל-תִּתְגַּר בָּם כִּי לֹא-אֶתֶן
מֵאֶרֶץ בְּנֵי-עַמּוֹן לְךָ יִרְשָׁהּ כִּי לְבָנֵי-לוֹט נִתְּתִיהָ
יִרְשָׁה:

D'varim Bet

[Deuteronomy]

(1)46:So you abode in Kadesh many days, according to the days that you abode.

(2)1:Then we turned, and took our journey into the wilderness by the way of the Red Sea, as the LORD spoke to me; and we circled Mount Seir many days.

2:The LORD spoke to me, saying,

3:You have circled this mountain long enough: turn you northward.

4:Command you the people, saying, You are to pass through the border of your brothers the children of Esav, who dwell in Seir; and they will be afraid of you: take good heed to yourselves therefore;

5:don't contend with them; for I will not give you of their land, not so much as for the sole of the foot to tread on; because I have given Mount Seir to Esav for a possession.

6:You may purchase food of them for money, that you may eat; and you may also buy water of them for money, that you may drink.

7:For the LORD your God has blessed you in all the work of your hand; He has known your walking through this great wilderness: these forty years the LORD your God has been with you; you have lacked nothing.

8:So we passed by from our brothers the children of Esav, who dwell in Seir, from the way of the Aravah from Elath and from Etzyon-gever. We turned and passed by the way of the wilderness of Moav.

9:The LORD said to me, Don't bother Moav, neither contend with them in battle; for I will not give you of his land for a possession; because I have given Ar to the children of Lot for a possession.

10:(The Emim lived therein before, a people great, and many, and tall, as the Anakim:

11:these also are accounted Rephaim, as the Anakim; but the Moavites call them Emim.

12:The Chorites also lived in Seir before, but the children of Esav succeeded them; they destroyed them from before them, and lived in their place; as Yisrael did to the land of his possession, which the LORD gave to them.

וַתֵּשְׁבוּ בְּקִדְשׁ יָמִים רַבִּים¹46:

בְּיָמִים אֲשֶׁר יִשְׁבַּתֶּם: ²וַנִּפְּן וַנִּסַּע הַמִּדְבָּרָה דֶּרֶךְ

יַם־סוּף כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֵלַי וַנִּסַּב אֶת־הַר־שֵׁעִיר

יָמִים רַבִּים: ²וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי

לֵאמֹר: ³רַב־לָכֶם סָב אֶת־הַר הַזֶּה פָּנּוּ לָכֶם צָפֹנָה:

⁴וְאֶת־הָעָם צוּ לֵאמֹר אַתֶּם עֹבְרִים בְּגְבוּל אַחֵיכֶם

בְּנֵי־עֵשׂוֹ הַיֹּשְׁבִים בְּשֵׁעִיר וַיִּירָאוּ מִכֶּם וַנִּשְׁמַרְתֶּם

מִאֹד: ⁵אַל־תִּתְגַּרוּ בָּם כִּי לֹא־אַתֶּן לָכֶם מְאָרְצָם

עַד מִדְּרֹךְ כַּף־רֶגֶל כִּי־יִרְשָׁה לְעֵשׂוֹ נָתַתִּי אֶת־

הַר שֵׁעִיר: ⁶אֲכַל תִּשְׁבְּרוּ מֵאֲתֶם בַּכֶּסֶף וְאָכַלְתֶּם

וְגַם־מַיִם תִּכְרוּ מֵאֲתֶם בַּכֶּסֶף וּשְׁתִּיתֶם: ⁷כִּי יְהוָה

אֱלֹהֵיךָ בָּרַכְךָ בְּכֹל מַעֲשֵׂה יָדְךָ יָדַע לְכַתְּךָ

אֶת־הַמִּדְבָּר הַגָּדֹל הַזֶּה זֶה אֲרַבְעִים שָׁנָה יְהוָה

אֱלֹהֵיךָ עִמָּךְ לֹא חָסַרְתָּ דְבָר: ⁸וַנַּעֲבֹר מֵאֶת אַחֵינוּ

בְּנֵי־עֵשׂוֹ הַיֹּשְׁבִים בְּשֵׁעִיר מִדְּרֹךְ הָעֲרָבָה מֵאֵילַת

וּמֵעֲצֵינֵי גִבֹר וַנִּפְּן וַנַּעֲבֹר דֶּרֶךְ

מִדְּבַר מוֹאָב: ⁹וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי אַל־תִּצַּר אֶת־מוֹאָב

וְאַל־תִּתְגַּר בָּם מִלְחָמָה כִּי לֹא־אַתֶּן לָךְ מְאָרְצוֹ

יִרְשָׁה כִּי לְבְנֵי־לוֹט נָתַתִּי אֶת־עַר יִרְשָׁה: ¹⁰הָאֲמִים

לְפָנִים יֵשְׁבוּ בָּהֶם עַם גָּדוֹל וְרַב וְרַם כְּעִנְקִים:

¹¹רִפְאִים יֵחָשְׁבוּ אֲף־הֵם כְּעִנְקִים וְהַמֹּאֲבִים יִקְרָאוּ

לָהֶם אֲמִים: ¹²וּבְשֵׁעִיר יֵשְׁבוּ הַחֹרִים לְפָנִים וּבְנֵי

עֵשׂוֹ יִירְשׁוּם וַיִּשְׁמִדוּם מִפְּנֵיהֶם וַיֵּשְׁבוּ תַחְתָּם

13:Now rise up, and get you over the brook Zered. We went over the brook Zered.

14:The days in which we came from Kadesh-barnea, until we were come over the brook Zered, were thirty-eight years; until all the generation of the men of war had come to an end from the midst of the camp, as the LORD swore to them.

15:Moreover the hand of the LORD was against them, to destroy them from the midst of the camp, until they came to an end.

16:So it happened, when all the men of war had utterly died from among the people,

17:that the LORD spoke to me, saying,

18:You are this day to pass over Ar, the border of Moav:

19:and when you come near over against the children of Ammon, don't bother them, nor contend with them; for I will not give you of the land of the children of Ammon for a possession; because I have given it to the children of Lot for a possession.

בְּאֲשֶׁר עָשָׂה יִשְׂרָאֵל לְאֶרֶץ יִרְשָׁתוֹ אֲשֶׁר-נָתַן
יְהוָה לָהֶם: ¹³ וְעָתָה קָמוּ וְעָבְרוּ לָכֶם אֶת-נַחַל זֶרֶד
וְנָעַבְרְוּ אֶת-נַחַל זֶרֶד: ¹⁴ וְהַיָּמִים אֲשֶׁר-הִלְכְּנוּ מִקְדֵּשׁ
בְּרַנֶּעַ עַד אֲשֶׁר-עָבְרָנוּ אֶת-נַחַל זֶרֶד שְׁלֹשִׁים
וּשְׁמֹנֶה שָׁנָה עַד-תָּם כָּל-הַדֹּר אַנְשֵׁי הַמִּלְחָמָה
מִקְרֵב הַמַּחֲנֶה כְּאֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לָהֶם: ¹⁵ וְגַם יָד-
יְהוָה הִיְתָה בָּם לְהַמָּם מִקְרֵב הַמַּחֲנֶה עַד תָּמָס:
¹⁶ וַיְהִי כְּאֲשֶׁר-תָּמוּ כָּל-אַנְשֵׁי הַמִּלְחָמָה לְמוֹת מִקְרֵב
הָעָם: ¹⁷ וַיְדַבֵּר יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר:
¹⁸ אַתָּה עָבַר הַיּוֹם אֶת-גְּבוּל מוֹאָב אֶת-עַר: ¹⁹ וְקִרְבַּתְּ
מוֹל בְּנֵי עַמּוֹן אֶל-תְּצָרֶם וְאֶל-תִּתְגַּר בָּם כִּי לֹא-אֶתֶּן
מֵאֶרֶץ בְּנֵי-עַמּוֹן לְךָ יִרְשָׁה כִּי לְבָנֵי-לוֹט נָתַתִּיהָ
יִרְשָׁה:

וַתָּשׁוּבוּ בְקֶדֶשׁ יָמִים רַבִּים^{(1):46}

כַּיָּמִים אֲשֶׁר יִשְׁבַּתֶּם: ^{(2):1} וַנִּפְּן וְנִסַּע הַמִּדְבָּרָה דֶּרֶךְ יַם־סוּף כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֵלַי וְנִסַּב אֶת־הַר־שְׁעִיר יָמִים רַבִּים:

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי² לֵאמֹר: ³ רַב־לָכֶם סָב אֶת־הַהָר הַזֶּה פָּנּוּ לָכֶם צַפְנָה:

דוְאֶת־הָעַם צוּ לֵאמֹר אַתֶּם עֹבְרִים בְּגְבוּל אַחֵיכֶם בְּנֵי־עֲשׂוֹ הַיְשָׁבִים בְּשְׁעֵיר וַיִּירָאוּ מִכֶּם וְנִשְׁמַרְתֶּם מְאֹד: ⁵ אַל־תִּתְגַּרוּ בָּם כִּי לֹא־אַתֶּן לָכֶם מְאֲרָצִים

עַד מִדְרֶךְ כַּף־רֶגֶל כִּי־יִרְשֶׁה לְעֲשׂוֹ נִתַּתִּי אֶת־הַר שְׁעִיר: **ו**אֲכַל תִּשְׁבְּרוּ מֵאֲתֶם בַּבֶּסֶף וְאֲכַלְתֶּם

וְגַם־מַיִם תִּכְרוּ מֵאֲתֶם בַּבֶּסֶף וּשְׁתִּיתֶם: ⁷ כִּי יְהוָה אֱלֹהֵיךָ בָּרַכְךָ בְּכֹל מַעֲשֵׂה יָדְךָ יָדַע לְכַתּוֹךָ

אֶת־הַמִּדְבָּר הַגָּדֹל הַזֶּה | אַרְבַּעִים שָׁנָה יְהוָה אֱלֹהֵיךָ עִמָּךְ לֹא חָסַרְתָּ דָבָר: **ח**וְנִעַבְרָ מֵאֲתֶם אַחֵינוּ

בְּנֵי־עֲשׂוֹ הַיְשָׁבִים בְּשְׁעֵיר מִדְרֶךְ הָעֲרָבָה מֵאֵילַת

וּמַעֲצִין גִּבּוֹר
וַיִּפֹּן וַיַּעֲבֹר דְּרֹךְ
מִדְּבַר מוֹאָב׃⁹ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי אַל-תִּצַּר אֶת-מוֹאָב
וְאֶל-תִּתְגַּר בָּם מִלְחָמָה כִּי לֹא-אַתָּן לָךְ מֵאֲרָצוֹ
יְרֻשָּׁה כִּי לְבְנֵי-לוֹט נָתַתִּי אֶת-עַר יְרֻשָּׁה׃¹⁰ **וַיֹּאמֶר** הָאֲמִים
לְפָנַי יָשׁוּבוּ בָּהֶם עִם גְּדוֹל וְרַב וְרָם כְּעַנְקִים׃
וְרַפְּאִים יֵחָשְׁבוּ אֲהֵהֶם כְּעַנְקִים וְהַמֹּאָבִים יִקְרְאוּ
לָהֶם אֲמִים׃¹² וּבִשְׁעֵיר יָשׁוּבוּ הַחֲרִים לְפָנַי וּבְנֵי
עֵשׂוּ יִירָשׁוּם וַיִּשְׁמִדוּם מִפְּנֵיהֶם וַיֵּשְׁבוּ תַּחְתָּם
כַּאֲשֶׁר עָשָׂה יִשְׂרָאֵל לְאֶרֶץ יְרֻשָׁתוֹ אֲשֶׁר-נָתַן
יְהוָה לָהֶם׃¹³ **וַיֹּאמֶר** עֲתָה קָמוּ וְעִבְרוּ לָכֶם אֶת-נַחַל זָרְד
וַיַּעֲבֹר אֶת-נַחַל זָרְד׃¹⁴ וְהַיִּמִּים אֲשֶׁר-הִלְכְּנוּ מִקְדָּשׁ
בְּרִנֵּעַ עַד אֲשֶׁר-עִבְרָנוּ אֶת-נַחַל זָרְד שְׁלֹשִׁים
וּשְׁמֹנֶה עֶד-תָּם כָּל-הַדֹּר אֲנִשִּׁי הַמִּלְחָמָה
מִקְרֹב הַמַּחְנֶה כַּאֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לָהֶם׃¹⁵ וְגַם יַד-
יְהוָה הִיטָּה בָּם לְהַמֵּם מִקְרֹב הַמַּחְנֶה עַד תָּמָם׃
כַּאֲשֶׁר-תָּמוּ כָּל-אֲנִשֵּׁי הַמִּלְחָמָה לְמוֹת מִקְרֹב **וַיְהִי**¹⁶ **מִבְּטָר**

הָעָם׃
וַיִּדְבֹר יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר׃
אֶתָּה׃¹⁸ עֲבַר הַיּוֹם אֶת־גְּבוּל מוֹאָב אֶת־עָרַי׃¹⁹ וְקִרְבַּתְּ
מִן מוֹל בְּנֵי עַמּוֹן אֶל־תְּצַרְחֶם וְאֶל־תִּתְגַּר בָּם כִּי לֹא־אֶתָּן
מֵאֶרֶץ בְּנֵי־עַמּוֹן לָךְ יִרְשָׁה כִּי לְבָנֵי־לוֹט נִתְתִּיחָה
יִרְשָׁה׃

ותשבּוּ בקדשׁ ימים רבים
כימים אשר ישׁבתם וגפּן וגסע המדברה דרך
ים סוף כאשר דבר יהוה אלי וגסב את הר שע״ר
ימים רבים ויאמר יהוה אלי
לאמר רב לכם סב את ההר הזה פּגו לכם צפּנה
ואת העם צו לאמר אתם עברים בגבול אוזיכם
בני עשו הישבּים בשע״ר וייראו מכם וגשמרתם
מאד אל תתגרו בם כי לא אתן לכם מארצם
עד מדרך כף רגל כי ירשה לעשו גתתי את
הר שע״ר אכל תשברו מאתם בכסף ואכלתם
וגם מים תכרו מאתם בכסף ושתיתם כי יהוה
אלהיך ברכך בכל מעשה ידך ידע לכתך
את המדבר הגדל הזה זה ארבעים שנה יהוה
אלהיך עמך לא חסרת דבר וגעבר מאת אוזיגו
בני עשו הישבּים בשע״ר מדרך הערבה מאילת

ומעצין גבר
ונפון ונעבר דרך
מדבר מואב ויאמר יהוה אלי אל תצר את מואב
ואל תתגר במ מלחמה כי לא אתן כך מארצו
ירעה כי לבני לוט גתתי את ער ירעה האמים
לפנים ישבו בה עם גדול ורב ורם כענקים
רפאים יזשבו אף הם כענקים והמאבים יקראו
להם אמים ובשעיר ישבו הזרים לפנים ובני
עשו יירשום וישמידום מפניהם וישבו תחזתם
כאשר עשה ישראל לארץ ירשתו אשר גתן
יהוה להם עתה קמו ועברו לכם את גחל זרד
ונעבר את גחל זרד והימים אשר הלכנו מקדש
ברנע עד אשר עברנו את גחל זרד שלשים
ושמנה שנה עד תם כל הדור אנשי המלחמה
מקרב המוזנה כאשר גשבע יהוה להם וגם יד
יהוה היתה במ להמם מקרב המוזנה עד תמם
ויהי כאשר תמו כל אנשי המלחמה למות מקרב

העם
אתה עבר היום את גבול מואב את ער וקרבת
מוכ בני עמוץ אל תצרם ואל תתגר בם כי לא אתן
מארץ בני עמוץ לך ירעה כי לבני לוט נתתיה
ירעה